Full Oficial del Consell Municipal

No es retornen originals ni s'accepta correspondència sobre els mateixos.

Any II - Vilanova i La Geltrú, dissabte, 6 novembre del 1937 - Núm. 472

Sols es respon de la publicació d'aquelles notes que se'ns trametin abans de les 8 del vespre.

Economia Revolucionària

Des de molts anys ha, els oconomistes de tota classe, passant entre altres, pel gran Henri George, vénen preconitzant la desfeta del motllo social conegut fins a l'hora present amb el nom de capitalisme i burgesia. Causes? Girem els ulls a la realitat i no fem com les cigonyes que, per no veure el precipici, fiquen el cap al dessota l'ala: «La desigualtat Econòmica, base de la desigualtat Social».

Un de tants Economistes, en les postrimeries del segle passat, escrivia: «Els anys que terminen aquest segle han de presenciar tremendes lluites socials...»

«En les formes més baixes de la Vida Animal, les diferències de les parts és insignificant; tant les necessitats com les facultats, són escasses i simples; el moviment sembla automàtic; els instints són tot just distingibles dels que posseeixen els vegetals.»

Si anem a investigar la Història en totes les seves fases més orientals, des del començ del que podríem dir-ne humanitat, cada tribu es bastava per si sola; es produïa els propis aliments, vestits i habitació, i ella mateixa es proporcionava transport quan sentía les ànsies de traslladar-se d'un cantó a l'altre. No tenia perills; li sobrevingueren el dia que arribà a toparse amb una altra tribu, mogudes per l'enveja i l'egoisme de l'afany de rapapacitat dels productes que cada una posseïa; entaularen les desastroses lluites.

Hi ha qui diu que les guerres són productives —teoria dels absolutismes de tota classe—, altres que asseguren que les revolucions són necessàries —teoria dels desheretats i menesterosos, dels oprimits i ultratjats, dels que han vist i veuen escarnits els seus drets per la desigualtat de la vida; dels que produeixen i mengen el més just necessari, mentre veuen que altres sense produir mengen el suficient fins a la sacietat. Es aquest el verdader progrés humà, tan baladrejat pels químics de la ciència controlada? Estudiem i meditem...!

Estudiem el per què del sistema del favoritisme dels privilegiats contra els que produeixen —Fonament de la moral burguesa i capitalista—. El foment dels grans negociants ha estat la base fins a la societat actual que, encara que en distintes etapes, arranca ja de les topades entre les dues primeres tribus, amb la sola diferència que l'instint salvatge d'allavors, era espontani, fill de les necessitats de defensa en aquell mateix lloc, i ara, les lluites transformades en guerres fatals i bestials, han arribat fins el crumull de la criminalitat més desastrosa que registrar pugui fer la HISTÒRIA: «Esperit de domini i carència de moral dels drets Naturals de l'Home».

Els grans negociants d'arreu del món han usurpat d'una manera descarada el nom del Comerç. El negoci no té entranyes, i el negoci no és Economia. El negoci, l'exerceix des del gran traficant en queviures i tota classe de comestibles, fins el mateix insignificant detallista; és la roda de l'individualisme; no negarem pas mai la possibilitat de l'existència d'una agulla en un paller, però d'una agulla a poder-la prendre per norma total del NEGOCI, hi va un abisme. El Negoci en si és un acaparament, el contraban, la usura i alguna altra còsa més. Diem, el negoci no és Comerç. El Comerç en el vell sentit de la paraula, deriva d'un canvi amistós de productes entre tribu i tribu, per a satisfer les primeres necessitats de cada una. Les legislacions i els Codis del Comerç coneguts fins a l'actualitat, ben ordenats i acaparats pel capitalisme burgés, venen o han vingut a complir aquestes missions de principi? Sinó que sigui per conveniència, que d'altra manera ningú voldrà sentar càtedra de miope.

Dons bé; heus-aqui el problema de vida i mort de la guerra i la Revolució. Tant l'una com l'altra la guanyaran els pobles que hagin sabut portar una Economia organitzada que pugui fer-se respectar amb igualtat de drets racionals a la vida. Amb drets de suprimir l'explotació de l'home per l'home; «Igualtat de salari i distribució racional de productes». Pot la burgesia-capitalista, poden els negociants, els acaparadors i els detallistes, portarnos el compliment de les necessitats de «La Nova Economia Revolucionària»?

No és pas cap incògnita; el llop mai pot ésser xai ni molt menys segal. Un negociant, si l'ocasió li brinda un lloc, el mateix farà un negoci a l'esquena d'un germà que d'un estrany, i, fins m'atreveixo a dir, per més que pesi a molts, a la reraguarda i al front de guerra si pot, tant si és feixista com antifeixista. Cal tenir-ho en compte. No tot l'antifeixisme és realitat. Hi ha antifeixisme i feixisme d'idea i d'oportunitat. Com solucionar el conflicte general arreu del món? Senzillament, a base d'una «Nova Economia Revolucionària», començada en cada localitat dins unes normes legals de retribució dels productes, per mitjà d'uns Consells de carrers i barriades de cada població, federats dels uns a altres fins al límit de l'infinit.

JOSEP RICART

Los capitales extranjeros en España

Las principales industrias de Esbaña, salvo pocas excepciones, están explotadas o reservadas por financieros extranjeros. Es muy difícil obtener cifras precisas sobre el total de los capitales extranjeros; ello obedece a muchos factores, entre otros al hecho de que los capitales fueron invertidos en épocas muy diferentes, en las que el valor de la peseta experimentaba cambios bruscos.

La Dirección Española del Timbre no valoriza más que el importe tasado en los valores extranjeros domiciliados en España. Según estas cifras — que son ciertamente muy inferiores a la realidad — los capitales extranjeros invertidos en las empresas privadas españolas, se evaluan a 1277 millones de pesetas oro. La parte de Inglaterra en esta suma fué siempre, según las cifras oficiales españolas, de 53.9 por 100; la parte de Francia, de 34.5 por 100. Estos dos paises totalizan, pues, 88.4 por 100 de los capitales extranjeros de todos los paises del mundo. La parte respectiva de Inglaterra sería, en

pesetas, de 690 millones, la parte de Francia de 460 millones.

G. Marindas, en el Informe general de la Exposición francesa en Madrid, y el doctor Lucien Graux en «L'Espagne Economique», informe hecho al ministro francés del Comercio y de la Industria, consideran ambos las cifras indicadas como estando muy por debajo de la realidad. Según ellos, el minimum de los capitales extranjeros en España, sería: para Inglaterra, 1565 millones de pesetas, y, para Francia, 1000 millones de pesetas aproximadamente. Todas estas cifras corresponden a la época de 1931; luego, visto 1.° la crisis mundial y la regresión de los precios de las materias primas; 2.° la caída de Primo de Rivera y la supresión de su política económica; 3.° la abdicación de Alfonso XIII y los primeros años de la República con varios desórdenes, el extranjero no ha invertido más capitales en España. Las cifras de 1931 corresponden pues completamente a la situación de 1937, con, quizá, una sola excepción: el trust químico francés de Pechiney (Alais, Broges y Camargue) controla la S. A. «Potasas Ibéricas» de Sallent (provincia de Barcelona) cuyo capital-acciones fué aumentado de 1931 a 1933 en 10 millones de pesetas, visto el desarrollo prodigioso de esta industria de las potasas tan nueva para la península ibérica.

Hemos subrayado ya el papel preponderante ejercido por el capital inglés y francés en España. En tercer lugar vienen los belgas, luego los americanos y después los alemanes.

En cuanto a los intereses americanos en España, se limitan casi a la Compañía Telefónica Nacional de España, que pertenecía al Estado, Fué comprada en 1924 por la International Telephone and Telegraph Cy. de New-York en la proporción de 90 por ciento.

El «Pasteleo» del Instituto Obrero de Segunda Enseñanza de Barcelona

La nota sensacional de estos últimos días consiste en las manifestaciones de uh periódico que haciéndose pasar por aspirante, ha descubierto la negligencia del tribunal núm. 1 que presidía el profesor Bote.

Parece ser que dicho periodista prepara una serie de artículos ridiculizando al mencionado tribunal, poniendo de manifiesto además de la incapacidad la falta de rectitud.

Nuestro camarada Jesús Hernández, Ministro de Instrucción Pública tiene ya trabajo a su llegada a Barcelona.

Se espera que el Ministro dará las oportunas órdenes para esclarecer tan graves acusaciones.

DONATIUS

Casa de Sanitat i Assist. Social

DONATIUS rebuts durant el dia 3

Antoni Ubia, un litre de llet.
Catalònia Gel, S. L., una barra de gel.
Indústries Pesqueres, un cistell de peix.

Control i Racionament de Queviures

CARN DE VEDELLA

Es notifica al públic en general que avui dissabte, dia 6, es vendrà carn a les carniceries de Francesc Esteve (carrer Mercaders), que li correspondran les targes núms. 3853 i demés impars; i a la carniceria de Manuel Soler (Plaça Dr. Robert), que li correspondran les targes núms. 2902 i demés parells.

La venda de la carn començarà a les 4 de la tarda.

El que fem públic per a coneixement de tots els ciutadans.

CONVOCATORIES

C. N. T. A. I. T.

Sindicato de la Industria Pirelli y Sección de Técnicos y Administrativos

Las Juntas de este Sindicato ponen en conocimiento de sus afiliados que hoy sábado, día 6 del corriente, a las 3 y media de la tarde, en el local del Ramo de la Alimentación, se celebrará Reunión Ordinaria para tratar y discutir la siguiente

ORDEN DEL DIA

1. Lectura y aprobación del acta anterior.
2. Nombramiento de mesa de discusión.
3. Debido a que en un Pleno de Regionales se acordó aumentar el sello Confederal, discusión sobre el mismo para buscar la manera de solucionarlo.
4. Renovación parcial de la Junta.
5. Lectura de una Circular del Comité Nacional y discusión de la misma.
6. Informe de nuestro representante en el Comité de Fábrica sobre la marcha de la Industria.
7. Asuntos generales.

Esperamos de la buena voluntad de nuestros afiliados, que una vez más sabrán cumplir con su deber y demostrar que en el Sindicato están por algo más que para cotizar; pues, compañeros, no tardaremos en recoger los frutos del interés que demostremos en bien de la causa, i podéis estar bien seguros de que por nuestra parte sabremos llenar la tarea que se nos ha confiado. Vuestros y de la causa,

LA JUNTA

—

C. N. T. A. I. T.

Sindicat Unic del Ram Alimentació

(Secció Flequers i Moliners)

Es convoca a la reunió general per a demà diumenge, dia 7, a les deu del matí, per a tractar d'assumptes de molt interès per a la bona marxa de la Col·lectivitat d'Arts Blanques, baix el següent

ORDE DEL DIA

1. Lectura de l'acta anterior.
2. Nomenament de taula de discussió.
3. Discussió d'un acord del Consell d'Empresa.
4. Discussió dels consellers de la C. N. T.
5. Assumptes generals.

LA JUNTA

AVISOS I NOTICIES

CONSELL MUNICIPAL
DE VILANOVA I LA GELTRU

Procedint-se als treballs per tal de confeccionar l'allistament del 1939, i no havent-se presentat fins aquesta data els individus que més avall es relacionen, pel present s'avisa als interessats, familiars o coneguts dels mateixos, es personin durant els dies 5, 6 i 8 de l'actual, de deu a tretze hores, a la Secció de Quintes de la Secretaria Municipal, a l'objecte de donar dades respecte el parador dels minyons següents:

Francesc Ramírez Foradada, Alfons Fernández i Martínez, Francesc Martínez i Meseguer, Francesc Ricart i Amat, Antoni Pedrol i Farrás, Amadeu Cobars i Basset, Ramon Romaní i Suñé, Gaspar Caparó i Gonzalvo, Enric Massip i Cosiales, Manuel Martínez i González, Anton Rodríguez Campillo, Ramon Mataró i Tusell, Bonaventura Lavit i Coll, Vicens Vidal i Alcaraz, Artur Canal i Buqueres, Josep Badal i Bort, Nicasi Garvez i Giménez, Manuel Garcia i Giménez, Eugeni Martín Sebastián, Pere Ferrer i Pi, Ferran Sanromà i Ventosa, Pere Planas i Alsina, Pius Rodríguez i Valentín, Gregori Ferrer i Martí, Amadeu Pascual i Borràs, Carles Ventosa i Margalet, Josep Sevil i León, Salvador Ferrer i Casafías, Anton Brull i Escudé, Josep Fontanls i Mañé, Francesc Caballé Solà, Alfons Fernández i Andreu, Joaquim Ortiz i Tort, Victoria Almela i Rivera, Ramon Romagosa i Coll, Francesc Esquirol i Blajot, Joan Collado i Bové, Joan Torres i Rovira i Valentí Cereceda García-Sampedro.

Vilanova i La Geltrú, 5 novembre del 1937. —Joan Recasens.

QUEFATURA MUNICIPAL

Havent-se donat compte de que s'ha perdut una cartera amb dues notes escrites en llapis, i tiquets de gasolina per la quantitat de 60 litres, es prega al qui la trobi que en faci entrega a aquesta Quefatura Municipal.

GENERALITAT DE CATALUNYA
Direcció General del Transport
(Sub-Delegació de Garraf)

Es comunica a tots els posseïdors de camions, Turismes i Omnibus que per poder circular a fora de la localitat, deuran recollir la FULLA DE RUTA a la Sub-Delegació del Transport, carrer del Onze de Setembre n.° 9 (baixos)

Hores de despatx, dies feiners de 8 a 12 i de 16 a 21.

El Sub-Delegat Comarcal

Carnet del bibliófilo

No hay persona con menos deseos de aprender que la que nada sabe.

Juaro

Imp. C. N. T.-F. A. I.-JJ. LL. — Vilanova i La Geltrú